

សង្ឃឹកទៅដានីយ៉ៃលែ — លេខចិត្តសិបមួយ

កម្ពុជាពុទ្ធសាសនា

បរិកបង្កាញអំពីគួរសុំអប់រំខ្មែរទាំងបួនកូនក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨
និងសារៈសំខាន់របស់វានៅក្នុងសម័យទំនើប

Jeff Pippenger

2024-02-04

អំពីសុំអប់រំខ្មែរទាំងបួនកូននៅក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨

គំណាងឲ្យជំនាន់ទាំងបួននៃអ្នកអរិយធម៌ទំនើប

ហើយការចាប់ផ្តើមនៃអ្នកអរិយធម៌ទំនើប

គួរឲ្យមានបង្កាញជាគំរូដោយការចាប់ផ្តើមនៃអ្នកអរិយធម៌បុរាណ។

បុរេត្ថកិការចាប់ផ្តើមទាំងពីរនោះ៖

សុទ្ធជាផ្ទៃក្នុងនៃការបញ្ចូលនៃអ្នកអរិយធម៌ទំនើប

នៃពេលវេលាបង្កើននៃអំណាចនៃនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

ការចាប់ផ្តើមទាំងពីររបស់អ្នកអរិយធម៌ ទាំងអ្នកអរិយធម៌បុរាណតាមន័យអកុសល

និងអ្នកអរិយធម៌ទំនើបខាងវិញ្ញាណ

គួរឲ្យមានផ្ទៃក្នុងនៃការបញ្ចូលនៃការចាប់ផ្តើមរបស់គ្រាន់ដឹងនៃអ្នកអរិយធម៌

នៃពេលវេលាដែលវាបានបំបែកខ្លួនចេញពីយូដា។

នៃពេលវេលាដែលអ្នកអរិយធម៌បុរាណបានសង់កូនគោរពសាសនាឡើង ពួកគេទើបតែបានចេញពីអហេស៊ីប
ដោយជាការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលទំនាយមួយ ដល់បញ្ចប់ជាក់ថា

ព្រះនឹងផ្តើមឲ្យពួកគេក្រោយជានគម្បូរ។ រឿងរបស់យើងប្រែប្រួល

សុទ្ធជាទីមួយនៃគ្រាន់ដឹងរបស់អ្នកអរិយធម៌ មានលក្ខណៈទាំងនោះដូចគ្នានោះឯង។

យើងប្រែប្រួលបានរត់ចេញពីអហេស៊ីប ពីព្រះពិរោធរបស់សាឡាម៉ូន។

ហើយដោយសារសុភាពរុងរឿង គាត់បានទទួលសេចក្តីសន្យាតាមទំនាយថា

គាត់នឹងគួរឲ្យមានតាំងជាសុភាពរុងរឿងក្នុងចំណោមកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរ។

មុនពេលទំនាយនោះបានសម្រេច យើងប្រែប្រួលនឹងរត់ចេញពីអហេស៊ីប

ដើម្បីបង្កើនដំណើរការនៃខ្លួនគាត់និងសាឡាម៉ូន រហូតដល់សាឡាម៉ូនសោយទិវង្គត។

ហើយកាលនោះ ក្រោយពេលយើងប្រែប្រួលចេញពីក្នុងយូដាឡើយទៅ

នោះអហ៊ីយ៉ាជាហោរាសិទ្ធិ បានជួបគាត់នៅតាមផ្ទះ ហើយគាត់បានពាក់អាវុធមួយ;

ហើយពួកគេទាំងពីរនាក់នោះតែម្នាក់ឯងក្នុងរាល់សុរិយ។

នោះអហ៊ីយ៉ាចាប់អាវុធមួយដែលមានលក្ខណៈខ្លាំង ហើយហែកវាចេញជាដប់ពីរផ្នែក។

ហើយគាត់និយាយទៅកាន់យើងថា៖ «ចូរយកទៅដប់ផ្នែកកែច្នៃ៖ ដុបិតព្រះយេស៊ូ

ជាព្រះនៃអ្នកអរិយធម៌ ទុរងមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា មើលចុះ

យើងនឹងហែកគេចេញពីដីសាឡាម៉ូន ហើយនឹងប្រគល់កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរដល់អ្នក។

(តែកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរ គាត់នឹងមានសម្រាប់ដើម ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង

និងសម្រាប់ក្នុងយូដាឡើយ)

ជាទីក្នុងដីយើងបានផ្តើមរើសចេញពីគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់នៃអ្នកអរិយធម៌)

ពីព្រោះពួកគេបានបោះបង់យើង ហើយបានផ្ទុយបង្កគំរាមកំហែង

ជាទេវតារបស់ពួកស៊ីដូន កម្លាំង ជាព្រះរបស់ពួកម៉ូអាប និងមីលកុ

ជាព្រះរបស់កូនចៅអាំម៉ូន ហើយមិនបានដើរតាមផ្ទះរបស់យើង

ដើម្បីបំប្រើប្រាស់កម្លាំងនៃកម្លាំងនេះទៅចំពោះកូនកែវយើង និងរក្សាទុកកុរិយានីយ
និងសច្ចៈនីតិវិធីយរបស់យើង ដូចជាវិធីជាប្រការបស់គាត់បានផ្ទុកឱ្យយើង។
ទោះជាយ៉ាងណា យើងនឹងមិនយកនូវទាំងមូលចេញពីដៃគាត់ទេ
ប៉ុន្តែយើងនឹងតែងតាំងគាត់ជាចៅហ្វាយគ្រប់ចុងនៃដីរឹតគាត់ ដោយព្រោះដាវីឌ
ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង ដដែលយើងបានផ្ទុកឱ្យស្រីស្រី
ពីព្រោះគាត់បានកាន់តាមបញ្ញត្តិ និងកុរិយានីយរបស់យើង។
ប៉ុន្តែយើងនឹងយកនូវចេញពីដៃកូនបុរសរបស់គាត់ ហើយនឹងបុគ្គលវាឱ្យដល់អ្នក
គឺដប់កុលសម្បជន។ ហើយដល់កូនបុរសរបស់គាត់ យើងនឹងឱ្យកុលសម្បជនមួយ
ដើម្បីបំប្រើឱ្យដាវីឌ ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង
មានពន្ធលើមួយជានិច្ចចន្លោះចំពោះមុខយើងក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
ជាទីក្រុងដដែលយើងបានផ្ទុកឱ្យស្រីស្រីសម្រាប់ដាក់ព្រះនាមរបស់យើងនៅទីនោះ។»

យើងនឹងយកឯង ហើយឯងនឹងសោយរាជ្យតាមគ្រប់យ៉ាងដដែលព្រលឹងឯងប្រាថ្នា
ហើយឯងនឹងបានផ្ទុកជាសុតចេញពីអីស្រាអែល។ ហើយនឹងកើតមានថា
បុរសនិរតិឯងស្លាប់បង្កគ្រប់យ៉ាងដដែលយើងបញ្ជាឯង
ហើយដើរតាមផ្លូវរបស់យើង
ហើយប្រើប្រាស់កម្លាំងនៃកម្លាំងនេះទៅចំពោះកូនកែវយើង ដោយរក្សាទុកកុរិយានីយ
និងបញ្ញត្តិរបស់យើង ដូចជាវិធី ជាអ្នកបម្រើរបស់យើងបានផ្ទុក
នោះយើងនឹងនាំជាមួយឯង ហើយសង់ព្រះរាជវង្សស្រីម្នាក់ឱ្យឯង
ដូចដដែលយើងបានសង់ឱ្យដាវីឌ ហើយនឹងបុគ្គលអីស្រាអែលឱ្យឯង។
ហើយដោយហេតុនេះ យើងនឹងផ្ទុកឱ្យពូជពង្សរបស់ដាវីឌរងទុក្ខវេទនា
ប៉ុន្តែមិនមែនជារៀងរហូតឡើយ។ ដូចនេះ សាឡាម៉ូនបានស្រង់រកសម្លាប់យេរូបាម។
ហើយយេរូបាមបានក្រោកឡើង រត់ចេញទៅស្រុកអស៊ីប ទៅឯសិសាក់ សុតចេញអស៊ីប
ហើយសុនាក៏នាំស្រុកអស៊ីបរហូតដល់សាឡាម៉ូនសោយទិវង្គត។
ចំណែកឯការងារផ្សេងទៀតរបស់សាឡាម៉ូន និងគ្រប់ការងារអស់ដដែលទ្រង់បានផ្ទុក
ព្រមទាំងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់
តើមិនបានកក់ទុកក្នុងសៀវភៅព្រឹត្តិការណ៍របស់សាឡាម៉ូនទេឬ?
ហើយរយៈពេលដដែលសាឡាម៉ូនសោយរាជ្យនៅក្នុងយេរូសាឡឹមលើអីស្រាអែលទាំងមូល
គឺស៊ីស៊ីបធុន។ ហើយសាឡាម៉ូនបានផ្ទុកជាមួយបុព្វបុរសរបស់ទ្រង់
ហើយគ្រូបានបញ្ចុះនៅក្នុងទីក្រុងរបស់ដាវីឌ ជាប្រការបស់ទ្រង់ ហើយរហូបោម
ជាបុត្ររបស់ទ្រង់ បានសោយរាជ្យជំនួសទ្រង់។ ១ ពង្សាវតារក្រសួង ១១:២៨-៤៣។

នៅពេលសុតចេញសាឡាម៉ូនសោយទិវង្គត នគរគ្រូបង្អែក
ហើយយេរូបាមគ្រូផ្ទុកជាសុតចេញពីកុលសម្បជនដប់នាក់ខាងជើង
ចំណែកឯរហូបោម ជាបុត្ររបស់សាឡាម៉ូន គ្រូផ្ទុកជាសុតចេញពីក្នុងយេរូសាឡឹម។
មុនពេលការបង្អែកកុលសម្បជនកើតឡើង យេរូបាមគ្រូតែងញែកពីស្រុកអស៊ីប។

ហើយរហូបោមបានទៅកាន់សិគម ដុបិតអីស្រាអែលទាំងមូលបានមកកាន់សិគម
ដើម្បីប្រតិបត្តិការជាសុតចេញ។ ហើយក៏កើតមានឡើងថា កាលយេរូបាម
កូនរបស់នហោត ដល់នៅតែស្នេហាចិត្តក្នុងបុរសអស៊ីប បានឮអំពីការនោះ
(ដុបិតគាត់បានរត់ចេញពីព្រះភក្ត្រសុតចេញសាឡាម៉ូន
ហើយយេរូបាមក៏រស់នៅក្នុងបុរសអស៊ីប) នោះពួកគេបានចាត់ទៅហៅគាត់។
ហើយយេរូបាម និងសហគមន៍អីស្រាអែលទាំងមូលបានមក ហើយទូលនរហូបោមថា៖
«ព្រះបិតារបស់ទ្រង់បានផ្ទុកឱ្យយើងរបស់យើងផ្ទុកផង ឥឡូវនេះ
សូមទ្រង់បន្តយកការបម្រើដ៏លំអាករបស់ព្រះបិតាទ្រង់

នឹងនឹមដីធុងន់ដដែលទ្រង់មានដាក់លើយើង ឲ្យសុភមង្គល៖
ហើយយើងខ្ញុំនឹងបម្រើទ្រង់។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«ចូរចេញទៅសិនបីថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំវិញ»។ ដូច្នេះ បុរាណជនក៏ចាកចេញទៅ។ ១
ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១២:១-៥។

រឿងរ៉ាវអំពីរបៀបដដែលរបៀបដោយហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បានដាក់លើយើងខ្ញុំក្នុងអំឡុងពេលបីថ្ងៃនោះ បង្ហាញថា កំហុសសុចរិតលើការបដិសេធយ៉ាងល្អដដែលរបស់គាត់ចំពោះឱកាសរបស់ពួកគាត់ទុំ ប៉ុន្តែការបកែច្នៃក្នុងសម្បត្តិទាំងនោះគួរឱ្យមានទុកជាមុននូវហើយដូច្នេះវានឹងកើតឡើងតាមរបៀបមួយ ឬមួយទៀតជាក់ជាមិនខាន។ នៅទីនេះ

គួរឲ្យយកចិត្តទុកដាក់សម្រាប់អត្ថបទមួយនៃពេលវេលាគតថា ដំណើរការនៃការបកែច្នៃគួរឱ្យមានកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិការណ៍ជាពិសេសថាមានរយៈពេលបីថ្ងៃ។ នគរទាំងពីរមានកុលាយជានគរតម្លៃមួយដងទៀតក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡូរ៉ាយ ហើយនៅពេលដែលកុលសម្បត្តិទាំងនោះដឹង

នឹងខាងត្បូងកុលាយជានគរតម្លៃមួយក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីឡូរ៉ាយ ដដែលជារយៈពេលនៃការមកដល់របស់ទេវតាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 14។

ទេវតាទាំងបីនោះនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រមីឡូរ៉ាយ

គួរឱ្យមានកំណត់ដាក់ទុកជាមុនដោយបីថ្ងៃនៃការសម្រេចចិត្តរបស់របៀបដោយ

រយៈពេលស្រីបុរាណយុគនោះ ដដែលទេវតាទាំងបីមានមកដល់ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ 1844 ក៏ជាបីថ្ងៃនៃមិត្តភាពដងដង ដដែលព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលទៅក្នុងយ៉ូហាន ជំពូក 2 ថា នឹងគួរឱ្យការសម្រាប់ទ្រង់ក្នុងការលើកព្រះវិហារមួយដដែលគួរឱ្យមានបំផុតឡើងវិញ ប៉ុន្តែផែនការនោះនៃការសិក្សានេះសម្រាប់អត្ថបទមួយនៃពេលវេលាគត។

នៅពេលរបៀបដោយមានបុរាណសាស្ត្រសម្រេចដល់ល្អដដែលរបស់គាត់នៅចុងបញ្ចប់នៃបីថ្ងៃ នគរទាំងឡាយគួរឱ្យមានបង្អែក។

ដូច្នេះ កាលអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលយឺតយ៉ាវថា សុតចេញមិនស្ថាប័នពួកគេទេ បុរាណជនក៏ឆ្ងល់យឺតយ៉ាវនឹងសុតចេញថា៖ «យើងមានចំណែកអ្វីនៅក្នុងដាវីឌ? ហើយយើងក៏គ្មានមរតកនៅក្នុងកូនរបស់យេស៊ែដែរ។ ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរក្រឡប់ទៅតែងរបស់អូនករលំគុណវិញចុះ! ឥឡូវនេះ ដាវីឌអើយ ចូរមើលថ្ងៃទ្រង់របស់ខ្លួនឯងចុះ»។ ដូច្នេះ

អ៊ីស្រាអែលក៏ចាកចេញទៅតែងរបស់ខ្លួនវិញ។

ប៉ុន្តែចំពោះកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែលរស់នៅក្នុងទីក្រុងនានារបស់យូដា

នោះរបៀបដោយមានសោយរាជ្យលើពួកគេ។ បន្ទាប់មក

សុតចេញរបៀបដោយមានចាត់អាជ្ញា ដដែលគួរតែកុលសម្បត្តិយកពន្ធ;

ហើយអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានគប់គាត់នឹងថ្ម ដល់ចំណុចគាត់ស្លាប់។ ដូច្នេះ

សុតចេញរបៀបដោយក៏បញ្ចប់ឡើងនេះរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបំភ្លឺចេញទៅក្នុងយូសាឡឹម។

ដូច្នេះ អ៊ីស្រាអែលបានបោះបង្គោលបុរាណនឹងរងសរបស់ដាវីឌរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ។

ហើយក៏កើតមានឡើងថា កាលអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលបានឮថា

យេស៊ូរបៀបដោយមានក្រឡប់មកវិញហើយ

នោះពួកគេបានចាត់គេទៅអញ្ជើញគាត់មកកាន់សភា

ហើយបានតាំងគាត់ជាសុតចេញលើអ៊ីស្រាអែលទាំងមូល;

គ្មានអូនករណាម្នាក់ដើរតាមរងសរបស់ដាវីឌឡើយ

លើកលែងតែកុលសម្បត្តិយូដាប៉ុណ្ណោះ។ ១ ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១២:១៦-២០។

ពុយាករណ៍ដដែលថា យវ្យុបោមនឹងត្រូវបានបុរាណវិទូរកឃើញ មានសម្រេចហើយ
ហើយវាមានសម្រេចនៅពេលដែលគាត់បានចេញពីអហេសីប។
ដោយចូរណនៃថាទីសកុការៈរបស់ព្រះសុចិត្តនៃកុនុងក្នុងយវ្យុសាឡិម
គឺជាក្នុងដៃព្រះមានជ័យសិរីសោភ័ណដ៏មុន្នីដាក់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់
យវ្យុបោមក៏ចាប់ផ្តើមបង្កើតការក្នុងដៃបន្តលំទីសកុការៈ បញ្ជីជិតភាព
និងពិធីបម្រើថ្វាយបង្គំ
ដដែលត្រូវបានតែងតាំងឲ្យអាចប្រព្រឹត្តតាមតាមនៃកុនុងក្នុងយវ្យុសាឡិមប៉ុណ្ណោះ។ ក៏ចុច
ការរបស់យវ្យុបោមក្នុងការបង្កើតបុរាណវិទូរកឃើញបង្គំក្នុងដៃកុលាយមួយនៃកុនុងកុល
សម្រេចនូវទាំងដប់នៃភាគខាងជើង
គឺជាការសុបគុណដោយផ្ទាល់នឹងការប្រហែលរបស់អារ៉ុន និងកូនគោមាស
ដូចនេះវាផ្តល់សក្ខីភាពមួយទៀត
មិនត្រឹមតែអំពីច្បាប់ថ្មីនៃអារ៉ុនក្នុងដៃនឹងមកដល់កុនុងពេលឆាប់ៗនេះប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងអំពីការប្រហែលនៃឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។

ហើយយវ្យុបោមនិយាយក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនថា ឥឡូវនេះ
រាជ្យនឹងវិលត្រឡប់ទៅដល់សង្គមវិញ។ ហើយប្រជាជននេះឡើងទៅថ្វាយយញ្ញបូជាន
នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះយវ្យុសាឡិម
នោះចិត្តរបស់ប្រជាជននេះនឹងវិលត្រឡប់ទៅដល់មុខរបស់ពួកគេ គឺរៀបរៀង
សុតចេសុកយូដាវិញ ហើយពួកគេនឹងសម្លាប់ខ្មែរ រួចវិលត្រឡប់ទៅដល់រៀបរៀង
សុតចេសុកយូដាវិញ។ ដូចនេះ សុតចេសុកយូដាវិញ ហើយមានផ្លូវចិត្តគោមាសពីរ
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា
ការឡើងទៅក្នុងយវ្យុសាឡិមគឺលំហកាត់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា មើលចុះ
ឱអីស្តារអ៊ែលអើយ ទាំងនេះជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដែលបាននាំអ្នករាល់គ្នាឡើងចេញពីស្រុកអស៊ីរី។
ហើយទ្រង់បានដាក់មួយនៃបេតេអ៊ែល ហើយមួយទៀតទ្រង់បានដាក់នៅដាន។
ហើយការនេះបានកុលាយជាហេតុមួយ
ដូច្នេះប្រជាជនបានទៅថ្វាយបង្គំនៅមុខមួយនោះ រហូតដល់ដាន។
ហើយទ្រង់បានសង់ផ្ទះនៃទីខ្ពស់ៗ
ហើយបានតែងតាំងប្រជាចារ្យពីកុនុងចំណោមមនុស្សសាមញ្ញបំផុត
ដែលមិនមែនជាកូនចៅលើ។
ហើយយវ្យុបោមបានបង្កើតពិធីបុណ្យមួយនៃខែទីបុរាណ
នៃថ្ងៃនៃដំបូងនៃខែនោះ ដូចជាពិធីបុណ្យដែលមាននៅស្រុកយូដា
ហើយទ្រង់បានថ្វាយនៃលើអាសនៈ។ ទ្រង់បានផ្លូវចិត្តនេះនៅបេតេអ៊ែល
ដោយថ្វាយយញ្ញបូជានដល់កូនគោមាសនៃទ្រង់បានផ្លូវចិត្ត
ហើយទ្រង់បានដាក់នៅបេតេអ៊ែលនូវប្រជាចារ្យនៃទីខ្ពស់ៗដែលទ្រង់បានផ្លូវចិត្ត។ ដូចនេះ
ទ្រង់បានថ្វាយនៃលើអាសនៈដែលទ្រង់បានផ្លូវចិត្តនៅបេតេអ៊ែល
នៃថ្ងៃនៃដំបូងនៃខែទីបុរាណ
គឺនៅក្នុងខែនៃទ្រង់បាននឹកគិតឡើងដោយចិត្តរបស់ខ្លួនឯង
ហើយបានបង្កើតពិធីបុណ្យមួយដល់កូនចៅអីស្តារអ៊ែល
ហើយទ្រង់បានថ្វាយនៃលើអាសនៈ និងដុតគ្រឿងក្រអូប។ ១ ពង្សាវតារក្នុងក្រុម
១២:២៦-៣៣។

ការប្រហែលរបស់យវ្យុបោម ផ្តល់នូវខុសស្របច្បាស់ពីពិតមួយទៀត
សម្រាប់ដាក់បន្ថែមលើការប្រហែលរបស់អារ៉ុន ការប្រហែលរបស់ស្តេចស្តេច

នលៃឆ្នាំ 1863 នឹងការបះបោរបស់ស្ដេចនៃសាធារណរដ្ឋប
នលៃពលេចហប់ថ្មងអាទិត្យយងលែនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ ហើយដោយធុរ្វិដ្ឋចុនោះ
វាបានពង្រីកសក្ដិភាពទំនាយឲ្យទូលំទូលាយឡើង។
ក្នុងការបះបោរបស់កូនគោមាសរបស់អធិរ្យ
ព្រះអម្បាសបានផ្ដល់សក្ដិភាពស្ដេចនៃសាធារណរដ្ឋប
សម្រាប់ការផ្ដើមរើសបញ្ជីជិតភាព។

មុនពេលមានការបះបោរ
កូនច្បងរបស់គ្រូសម្បត្តិធុរ្វិដ្ឋបានកំណត់ឲ្យចូលរួមក្នុងបូជាចារុយភាព។
ប៉ុន្តែក្នុងការបះបោរឡើងកូនគោមាសរបស់អធិរ្យ
មានក្ដីសម្បត្តិធុរ្វិដ្ឋបំណុលនោះដល់ឈរនលៃខាងម្ចាស់។ ដោយហេតុនេះ ព្រះអម្បាសបាន
ផ្ដល់សក្ដិភាពស្ដេចនៃសាធារណរដ្ឋបដល់សម្រាប់ផ្ដាច់ផ្ដាច់បុរសចូលបម្រើក្នុងបូជាចារុយភាព
ហើយចាប់ពីពេលនោះតទៅ
មានក្ដីសម្បត្តិធុរ្វិដ្ឋបំណុលនោះដល់នឹងបង្កកើតជាបូជាចារុយភាព។

ហើយកាលម្ចាស់ឃើញថា បុរាណជននលៃអាគុណត្ថ;
(ដុបិតអធិរ្យបានធុរ្វិដ្ឋពួកគេអាគុណត្ថ
ដល់សចក្ដិអាម៉ាស់របស់ពួកគេនលៃចំពោះមុខសក្ដិរបស់ខ្លួន)
នោះម្ចាស់ក៏ឈរនលៃទ្រង់រំលឹក ហើយនិយាយថា អ្នកណានលៃខាងព្រះយមហ្ន៎
ចូរឲ្យអ្នកនោះមកឯខ្ញុំ។ ហើយកូនចលៃវិទ្យាទាំងអស់ក៏ប្រមូលខ្លួនមកឯគាត់។
ហើយគាត់មានបុរសសន្ធិទលៃពួកគេថា ព្រះយមហ្ន៎ជាព្រះនរោត្តមស្ដេច
មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា ចូរឲ្យមនុស្សទាំងអស់នលៃចំពោះខ្លួន
ហើយចូរចូលពីទ្រង់មួយទលៃទ្រង់មួយ ទូទាំងដំរី
ហើយសម្រាប់រាល់មនុស្សជាបងប្អូនរបស់ខ្លួន រាល់មនុស្សជាមិត្តភក្ដិសំឡាញ់របស់ខ្លួន
នឹងរាល់មនុស្សជាអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន។
ហើយពួកកូនចលៃវិទ្យាក៏បានធុរ្វិដ្ឋតាមពាក្យរបស់ម្ចាស់; ហើយនលៃថ្មងនោះ
មានមនុស្សសក្ដិបណ្ដាជនដ្ឋលសុលាបបុរសលើបីពាន់នាក់។ និក្ខមន៍ ៣២:២៥-២៨។

យល់ឃើញមានកុលដៃបន្ទូលកិច្ចការនលៃព្រះបាទសម្ដេចក្នុងការបះបោរបស់អធិរ្យ
នលៃពេលនលៃព្រះបាទលើកតាំងបញ្ជីជិតភាពថ្មីមួយពីកុលសម្បត្តិធុរ្វិដ្ឋ
ពីព្រោះយល់ឃើញថា «បានក្ដីសម្បត្តិធុរ្វិដ្ឋបូជាចារុយពីក្នុងចំណោមបុរាណជនថ្មងទាបបំផុត
ដល់មិនមែនជាកូនចលៃរបស់លើឡើយ»។
ការបះបោរនលៃដំបូងនៃគ្រូរបស់កុលសម្បត្តិធុរ្វិដ្ឋដប់ខាងដើម
សុរាគន្ធនឹងការបះបោរបស់អធិរ្យ និងពួកមនុស្សលើលង្វើនលៃរាំ
ការបះបោរនោះបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីការចេញពីសុរាគន្ធនៃស៊ីប
ដំបូងបីបញ្ជីតាមព្រះបន្ទូលទំនាយមួយដល់បានសន្យាថា
នគរមួយនឹងត្រូវបានបង្កកើតឡើង។ ក្នុងករណីទាំងពីរ
បញ្ជីជិតភាពថ្មីមួយត្រូវបានបង្កកើតឡើង
ដល់ជាការផ្ដល់សក្ដិភាពពីរបៀបចាស់ក្នុងការផ្ដើមរើសបូជាចារុយ។

ការបះបោរអំពីកូនគោមាសរបស់អធិរ្យ ត្រូវបានធុរ្វិដ្ឋមុតងទៀត
ប៉ុន្តែយល់ឃើញមានធុរ្វិដ្ឋវាទ្រង់ ព្រោះគាត់បានធុរ្វិដ្ឋកូនគោមាសពីរ
ហើយដាក់វានលៃក្នុងទីក្រុងពីរ។ ទីក្រុងដាន តំណាងឲ្យនយោបាយរដ្ឋ ពីព្រោះ «ដាន»
មានន័យថា «ជំនុំជម្រះ» ហើយទីក្រុងបតេអលៃ តំណាងឲ្យកិច្ចការសាសនាចក្រ ពីព្រោះ

«បតេអ៊ែល» មានន័យថា «ព្រះវិហាររបស់ព្រះ»។

កូនគោមានទាំងនោះមាននិមិត្តសញ្ញាដូចគ្នានឹងកូនគោរបស់អធិរ្តន

ប៉ុន្តែមានសាក្សីបន្ថែមអំពីសហភាពរវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប

ដូចដែលត្រូវបានគំរោងដោយទីក្រុងទាំងពីរ។

កូនគោជាទម្រង់ខុសបំផុតនៃតែងតាំងរបស់អ្នកមិនជឿព្រះ

ហេតុនេះវាគំរោងឱ្យតង់តាំងក្នុងក្រុមនៃព្រះគ្រីស្ទ។

មាននិមិត្តសញ្ញាហែបីឡាន ហើយកូនគោនោះជាប្រភពនៃស្រុកសាហារាមួយ។

ដូចជាអធិរ្តនបានតាំងក្នុងថ្ងៃវាយបង្គំក្នុងក្រុមនៃក្រុមមួយ

យ៉ូហានប៉ាស្ទ័របានតាំងពិធីបុណ្យមួយដ៏ធំ ហើយបានធានាថាកាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ពិធីបុ

ណ្ឌនេះមិនសូវគួរនឹងពេលវេលានៃការថ្វាយបង្គំពិតៗទៅក្នុងយូសាឡីមឡើយ។

គ្រប់ធាតុទាំងអស់នៃប្រហប់ថ្មនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

ត្រូវបានគំរោងនៅក្នុងសក្ខីភាពនៃការបះបោររបស់យ៉ូហានប៉ាស្ទ័រ

យញ្ញបូជាក្នុងក្រុម (កូនគោ), ព្រះគ្រីស្ទក្នុងក្រុម (អាសនៈ), រូបសត្វសាហារា

(ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប), ថ្មនៃថ្ងៃវាយបង្គំក្នុងក្រុម (ថ្មនៃអាទិត្យ)

និងបញ្ចេញពីភាពក្នុងក្រុម។

ការចាប់ផ្តើមរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ

ការចាប់ផ្តើមរបស់ក្រុមសម្ព័ន្ធទាំងដប់ខាងជើងជារាជាណាចក្រ

និងការចាប់ផ្តើមរបស់អាដរនេទីស៊ីម សុទ្ធតែមានធាតុទាំងនាយដូចគ្នា ហើយរួមគ្នាវាបញ្ចូល

ជាក់អំពីធាតុទាំងនាយនៃប្រហប់ថ្មនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

អ៊ីស្រាអែលបុរាណបានចេញផុតពីការជាប់ជាទាសករនៅអស៊ីរៀន

យ៉ូហានប៉ាស្ទ័របានចេញពីអស៊ីរៀន ជាកន្លែងដែលគាត់បានរត់ភៀសខ្លួនទៅ

ដើម្បីប្រើប្រាស់ការបោះឆ្នោតរបស់សាឡាម៉ូន ហើយអាដរនេទីស៊ីមបែបមីលូណ័រយ៉ាត់ទើប

ត្រឡប់មកវិញពីការជាប់ជាទាសកររបស់សម្ព័ន្ធប្រហប់។

បញ្ចេញពីភាពរបស់លើកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅពេលការបះបោររបស់អារ៉ុន ឯបញ្ចេញពីភាព

ក្នុងក្រុមនៃក្រុមរបស់មនុស្សសាបបំផុតត្រូវបានតាំងក្នុងឡើងនៅក្នុងសក្ខីភាពរបស់

យ៉ូហានប៉ាស្ទ័រ ហើយនៅពេលដែលព្រះអម្ពចាស់បានចូលទៅក្នុងសញ្ញាសម្ព័ន្ធជាមួយនឹង

អាឌុល្លេនីសមីលូណ័រ តាមពាក្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពួកមីលូណ័រពិតគឺជា

«ជំនាន់ដែលបានរើសតាំង ជាបញ្ចេញពីភាពរាជ្យ ជាបុរាណជាតិបរិសុទ្ធ ជាបុរាណជនពិសេស ដ

ើម្បីប្រើប្រាស់អ្នកកាន់គ្រួសារសាសនាព្រះអង្គគង់លើកូនគោហៅអ្នកកាន់គ្រួសារចេញពីសេចក្តី

ដឹងដ៏តមកកាន់ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ»។

ពន្លឺដដែលពួកមីលូណ័រពិតត្រូវបានហៅឱ្យចូលមកគឺជាពន្លឺនៃក្រុមរបស់មីលូណ័រ

ដែលត្រូវបានគំរោងនៅលើតារាងទាំងពីររបស់ហាហាគុក

ដែលត្រូវបានផ្ទេរជូនកុម្មុយនីស្តនៅក្នុងបុរេសត្វនៃការបះបោររបស់អារ៉ុន

ដោយតារាងទាំងពីរនៃក្រុមនីមួយៗទាំងដប់។

សេចក្តីដឹងដ៏តមកនៃពួកគេត្រូវបានហៅឱ្យចេញមកពីនោះ

គឺជាយុគដ៏តមកនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្ព័ន្ធប្រហប់

ដែលត្រូវបានផ្ទេរជូនកុម្មុយនីស្តដោយសេចក្តីដឹងដ៏តមកនៃភាពជាទាសករនៅអស៊ីរៀន។

នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានលើកព្រះវិហារដែលត្រូវបានជាន់ឈូងដោយទាំងសាសនាបូជារូប

និងអំណាចសម្ព័ន្ធប្រហប់ឡើងវិញ ទ្រង់បានផ្ទេរជូននោះក្នុងរយៈពេលស៊ីបបុរាណមួយឆ្នាំ

ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844។ នៅពេលដែលទ្រង់បានស្តាប់នាព្រះវិហារនោះរួចហើយ

នោះក្នុងនាមជាទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា ទ្រង់ក៏មានយាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្នំលាមៗ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ព្រោះទ្រង់មានសុចរិតនាព្រះវិហារនៃស្រុកបាត់ដំបង និងបំផុសឲ្យនោះឡើងវិញ ហើយទ្រង់ក៏មានសម្ភាសនាព្រះវិហារមួយនៃស្រុកបាត់ដំបង ដោយក្នុងសម្ភាសនាជួបជុំផងដែរ។

ប៉ុន្តែ តើនរណាអាចទ្រាំទ្រនូវទ្រង់នៃការយាងមករបស់ទ្រង់បាន?
ហើយតើនរណានឹងឈរមាំមួន នៅពេលដែលទ្រង់លេចមក? ឌុបិត
ទ្រង់ដូចជាភ្នំលើងរបស់អ្នកក្នុងមុខ
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោះកម្រាលភ្នំក្របីពាក់។ ហើយទ្រង់នឹងអង្គុយ
ដូចជាអ្នកក្នុងមុខ ហើយអ្នកបន្តសុទ្ធជាបុរាណ; ហើយទ្រង់នឹងបន្តសុទ្ធជាដូចជាដំបូង
និងសម្ភាសនាពួកគេដូចជាមាស និងបុរាណ
ដើម្បីឲ្យពួកគេថ្លោងដល់ព្រះអម្ចាស់នូវតម្លាភាពដោយសេចក្តីសុចរិត។
នោះត្រូវយល់យ៉ាងណា និងក្នុងយុគសម័យ គឺជាព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់
ដូចក្នុងថ្ងៃបុរាណ និងដូចក្នុងឆ្នាំមុនៗ។ ម៉ាឡាគី ៣:២-៤។

នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភ្នំលាមៗ ហើយ មានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងបុរាណនម្បយដ៏ល្អនៃស្រុកបាត់ដំបងដោយប្រជុំ ច្បាប់យល់ពី; ប៉ុន្តែមែកដល់ឆ្នាំ ១៨៦៣

ពួកគេមានជ័យម្តងទៀតនូវការបោះបង់របស់អធិបតី
ហើយប្រជាជនយើងឡើងយាងដល់បុរាណនៃប្រជាជនយើងឡើងវិញ
ដូចដែលស្រុកបាត់ដំបងដោយប្រជាជនយើងរបស់យើងបោះបង់
ដល់ប្រជាជនយើងនៃស្រុកបាត់ដំបងដោយបោះបង់បង់
និងដោយពួកគេស្រុកបាត់ដំបងដល់ស្រុកបាត់ដំបង។ ទោះជាយ៉ាងណា
សក្តិភាពនៃការបោះបង់របស់យើងបោះបង់ មានសក្តិភាពនៃសេចក្តីសុចរិតនេះ
អំពីការបោះបង់នៃឆ្នាំ ១៨៦៣។

នៅពេលយើងបោះបង់មានសម្ភាសនាបុរាណនៃស្រុកបាត់ដំបង ពុំយកវិធីមុន
ក៏ពុំក្នុងយុគសម័យឡើងយាងដល់បុរាណនៃស្រុកបាត់ដំបង
ដូចដែលស្រុកបាត់ដំបងជាមុនដោយអាជ្ញានៃទីសម័យឡើងវិញ
ដល់ស្រុកបាត់ដំបងនៃស្រុកបាត់ដំបងប្រែប្រួលក្នុងស្រុកបាត់ដំបង ជាថ្មីនៃស្រុកបាត់ដំបង។

នៅពេលដែលអាដូលីនីមមានទទួលយកពន្ធលើនៃទេវតាទីបី និងទីបីសុទ្ធ
នោះពួកគេមានតំណាងឲ្យការស្តីបន្តនៃសម្បត្តិចំពោះពួកបុរាណនៃស្រុកបាត់ដំបង
ដែលមានបដិសេធពន្ធលើកាន់តែច្រើនឡើងនៃការបើកគុរា
ដែលមានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798។
ដូចដែលអ៊ីស្រាអែលបុរាណមានភ្នំលើងស្របប៉ុន្តែ
ខណៈពេលស្តីបន្តនៃស្រុកបាត់ដំបងភាពអស្ចារ្យរបស់ពួកគេ
នោះក្នុងជំនុំក្នុងទីរោងចក្រមានភ្នំលើងស្របប៉ុន្តែ នៅពេលដែលឆ្នាំ 1798
មានមកដល់។ ពន្ធលើកាន់តែច្រើនឡើងនៃស្រុកបាត់ដំបងជំនុំជម្រះ
ដែលស្រុកបាត់ដំបងនាំមកដោយពួកមីលូលីវិយ ទីបំផុតមាននាទីដល់ទីបីសុទ្ធ
និងក្រុមយើងយើងរបស់ព្រះ។

ពន្ធលើនោះមានមកដល់នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ហើយវាតំណាងឲ្យការស្តីបន្ត
នៃសេចក្តីចំពោះការថ្លែងយល់ដល់ស្រុកបាត់ដំបងនៃស្រុកបាត់ដំបងឡើងវិញដោយស្រុកបាត់ដំបង
យុគសម័យនៃស្រុកបាត់ដំបងនៃស្រុកបាត់ដំបងសាសនាភូមិភាគ។ ការថ្លែងយល់ដល់ព្រះអាទិត្យ

យគឺជាសញ្ញាសម្គាល់នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់សាសនាកាតូលិកលើពួកជំនុំទាំងឡាយដែលបានតុ
រឡប់ទៅក្នុងវង្សសរុបរបស់នាងវិញ។ ការសុគតិបន្តនោះត្រូវបានគំរោងនៃក្នុងពិ
ធីសម្ពោធនៃប្រព័ន្ធផ្សាយបង្កគំរូក្នុងក្រុមរបស់យើងប្រហែល។

ហើយយើងប្រហែលបានតែតាំងបុណ្យមួយនៃខែទីប្រាំបី នៅថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែ
ដូចបុណ្យដែលមាននៅស្រុកយូដា ហើយគាត់បានផ្សាយនៃលើអាសនៈ។
គាត់បានផ្ទេរវិទ្យុនោះនាប្រហែល
ដោយផ្សាយព្រឹត្តិប្បដ្ឋានដល់កូនគោដដែលគាត់បានផ្ទេរវិទ្យុនេះ ហើយគាត់បានដាក់នាប្រហែល
តែមួយនៃពួកសង្គមនៃខ្មែរទាំងឡាយដែលគាត់បានសង់ឡើង។ ដូចនេះ
គាត់បានផ្សាយនៃលើអាសនៈដដែលគាត់បានផ្ទេរវិទ្យុនោះនាប្រហែល
នៃថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៃខែទីប្រាំបី
គឺក្នុងខែដែលគាត់បាននិក្ខេបវិទ្យុនេះពីចិត្តរបស់ខ្លួនឯង
ហើយបានតែតាំងបុណ្យមួយសម្រាប់ពួកកូនចៅអីស្រាអែល
ហើយគាត់បានផ្សាយនៃលើអាសនៈ និងដុតគ្រឿងក្រអូប។ ហើយ មើលចុះ
មានបុរសនៃព្រះម្ចាស់ចេញពីស្រុកយូដាមកប្រហែល ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូ
ហើយយើងប្រហែលកំពុងឈរនៅក្នុងអាសនៈ ដើម្បីដុតគ្រឿងក្រអូប។
រួចគាត់បានស្រុកប្រឆាំងនឹងអាសនៈ ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូ ហើយនិយាយថា
ឱអាសនៈ អាសនៈអើយ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា មើលចុះ
កូនម្ចាស់នឹងកើតមកដល់ព្រះវង្សរបស់ដាវីឌ មានឈ្មោះថា យ៉ូស៊ែស
ហើយនៃលើអ្នក គាត់នឹងផ្សាយពួកសង្គមនៃខ្មែរទាំងឡាយ
ដដែលដុតគ្រឿងក្រអូបនៃលើអ្នក
ហើយគាត់រើសរបស់មនុស្សនឹងគ្រូដុតនៃលើអ្នក។
ហើយនៃថ្ងៃនោះគាត់បានឲ្យទិសមុខមួយ ដោយនិយាយថា
នេះជាទិសមុខដែលព្រះយេស៊ូបានមានព្រះបន្ទូល មើលចុះ អាសនៈនឹងបែកចេញ
ហើយផ្ទេរនៃលើវានឹងគ្រូដុតខ្មោចចេញ។
ហើយកាលដែលស្រុកយើងប្រហែលបានព្យាករណ៍របស់បុរសនៃព្រះ
ដែលបានស្រុកប្រឆាំងនឹងអាសនៈនាប្រហែល នោះគាត់ក៏លូកដៃចេញពីអាសនៈ
ដោយនិយាយថា ចាប់គាត់!

ហើយដល់ប្រឆាំង ដែលបានលូកចេញប្រឆាំងនឹងគាត់ នោះក៏ស្ថិតនៅ
ដល់ថ្នាក់មិនអាចទាញវាត្រឡប់មកវិញបានឡើយ។ អាសនៈបូជាក៏បានបែកចេញ
ហើយផ្ទេរនៃលើវាអាសនៈបូជាផង
តាមទិសមុខដែលបុរសរបស់ព្រះបានប្រទានដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូ។
ហើយស្រុកយើងមានព្រះបន្ទូលឆ្ងល់យើងទៅកាន់បុរសរបស់ព្រះថា
សូមអង្វរព្រះភក្ត្រនៃព្រះយេស៊ូ ជាព្រះរបស់លោកឥឡូវនេះ
ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យយើងប្រឆាំងបានសុខស្រួលឡើងវិញ។
បុរសរបស់ព្រះក៏ទូលអង្វរព្រះយេស៊ូ ហើយដល់ស្រុកយើងបានសុខស្រួលឡើងវិញ
ហើយបានដូចមុនវិញ។ ហើយស្រុកយើងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុរសរបស់ព្រះថា
សូមមកជុំជាមួយខ្ញុំ ហើយសម្រាកកម្រិតរបស់លោកចុះ
នោះខ្ញុំនឹងឲ្យអង្គនៃលោក។ ប៉ុន្តែបុរសរបស់ព្រះបានឆ្ងល់យើងទៅស្រុកយើងថា
ទោះបីព្រះករុណានឹងប្រទានពាក់កណ្តាលនៃផ្ទះរបស់ព្រះករុណាឲ្យខ្ញុំ
ខ្ញុំក៏មិនចូលទៅជាមួយព្រះករុណាដែរ ហើយក៏មិនបរិភោគនំប៉័ង
ឬផ្លែទឹកនៃកន្លែងនេះដែរ។
ដុបិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញយ៉ាងដូចនេះថា កុំបរិភោគនំប៉័ង

កុំផ្លិកទឹក ហើយកុំគ្រឿងតាមផ្លូវដង្ហើមដែលអ្នកមានមកនោះឡើយ។ ដូចនេះ
គាត់ក៏ទៅតាមផ្លូវមួយទៀត
ហើយមិនមានគ្រឿងតាមផ្លូវដង្ហើមដែលគាត់មានមកកាន់បច្ចេកវិទ្យានោះឡើយ។ ១
ពង្សាវតារក្នុងគ្រឹះ ១២:៣២-១៣:១០។

ព្រមទាំងការបះបោរនៃក្រុងគោមាសនៃក្នុងទីបន្ទាល់របស់អារ៉ុន និងយេរូសាឡែម
ការប្រកាសប្រឹក្សាផ្សេងៗពីការប្រកាសនៃប្រព័ន្ធធម្មតាបង្កគំរាមកំហែងក្នុង
ដល់យេរូសាឡែមមានតែតាំងឡើង
ក៏ត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនៃក្នុងទីបន្ទាល់របស់គាត់ផងដែរ។ ការប្រឹក្សាផ្សេងៗនេះតំណាង
ឲ្យភាពខុសប្លែកពីការប្រកាសបង្កគំរាមកំហែងត្រូវបានអនុវត្តនៃក្នុងយេរូសាឡែម
និងប្រព័ន្ធធម្មតាបង្កគំរាមកំហែងរបស់យេរូសាឡែម។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1844
ព្រះអម្ចាស់បាននាំសក្តារបស់ទ្រង់ចេញពីភាពងងឹតនៃអំណាចសម្បត្តិចេញ
ចូលមកក្នុងពន្លឺព្យាករណ៍ដ៏អស្ចារ្យ ដល់ត្រូវបានតំណាងដោយទេវតាទាំងបីនៃវិវរណៈ
ជំពូក 14។ ពួកជំនុំប្រកាសស្តេចតាំងបានបដិសេធពន្ធិនេះ ហើយដោយធុរវិធីដូចនេះ នៅឆ្នាំ
1844 ពួកគេបានក្លាយជាអ្នកស៊ើបសួរសាសនាកាតូលិក។

ការថ្វាយបង្គំរបស់យេរូសាឡែម
ជាប្រសព្វបង្ហាញបង្ហាញទុកជាមុននៃប្រព័ន្ធធម្មតាបង្កគំរាមកំហែង
ហើយនៃក្នុងប្រវត្តិរបស់គាត់ នគរខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល
តំណាងឲ្យប្រព័ន្ធធម្មតាបង្កគំរាមកំហែងនៃសាសនាកាតូលិក ដល់ពួកប្រកាសស្តេចតាំងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ
គ្រឹះឡើយក៏បានផ្ទេរវិស័យបន្តគំរាមកំហែងនៃក្នុងនោះ។ ប្រសព្វបង្ហាញនៃប្រព័ន្ធនេះ
គឺការថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ។

ព្រះហស្តចារីទាំងឡាយដែលស្នាក់នៅ និងមានបុរាណ
ដល់បានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
បានតំណាងឲ្យការស្ថិតិបន្តនៃសម្បត្តិចេញពីព្រះពួកប្រកាសស្តេចតាំង
ដល់ទើបតែបានវិលត្រឡប់ទៅក្រុមរោមឥទ្ធិពលនៃសាសនាកាតូលិក
ហើយបានក្លាយជាបុគ្គលិករបស់ទីក្រុងយេរូសាឡែម។
នៃក្នុងការប្រឹក្សាសម្បត្តិចេញពីប្រព័ន្ធធម្មតាបង្កគំរាមកំហែងរបស់យេរូសាឡែម
មានហោរាមុនាក់មកពីយូដា មានមកស្ថិតិបន្តនៃសម្បត្តិចេញពីយេរូសាឡែម
ដូចនេះហើយបានក្លាយជាគំរូនៃព្រះហស្តចារីដ៏ស្នាក់នៅទាំងឡាយ
ដល់បានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចប់ផុត
ហើយត្រូវបានដឹកនាំឲ្យទទួលស្គាល់ក្រិកយិន័យរបស់ព្រះ។ រឿងរ៉ាវអំពីហោរានេះ
និងការស្ថិតិបន្តនៃសម្បត្តិចេញពីព្រះយេរូសាឡែម
មានបុរាណយ៉ាងខ្ពស់សម្រាប់ការពិចារណាអំពីការបះបោរនៃឆ្នាំ 1863
ប៉ុន្តែវាជឿននោះត្រូវរង់ចាំសិន
រហូតដល់មានការដាក់បញ្ចប់មួយភ្លាមជាប់ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម។

ការចាប់ផ្តើមរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ នគររបស់យេរូសាឡែម និងអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប
សុទ្ធតែស្របគ្នា ហើយប្រធានផ្ទាល់សាក្សីបីអំពីចុងបញ្ចប់នៃគ្រឹះនៃដី
ក្នុងវិវរណៈជំពូកដប់បី នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យដែលជិតមកដល់។
ពួកស្នាក់នៅនៃអារ៉ុនទីសមបែបមីឡី នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
បានក្លាយជាស្នាក់នៅប្រកាសស្តេចតាំងពីគ្រឹះនៃគ្រឹះនៃដី ហើយពួកគេបានផ្ទេរវិធីដូចនេះនៃក្នុង
និងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1798។ ឆ្នាំ

1798 គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃគម្រោងប្រែប្រួលនៃប្រទេសកម្ពុជា
គឺសហរដ្ឋអាមេរិក
និងការបង្កើតស្ថានភាពស្ថេរភាពនៃអាជ្ញាធរនីមួយៗ
ក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងប្រទេសនេះ តំណាងឲ្យប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃអំណាច ដោយការចាប់ផ្តើមអំណាច។

សាក្សីដំបូងបីនាក់នៃអីស្រាអែលបុរាណ អីស្រាអែលសម័យទំនើប
និងអីស្រាអែលរបស់យើងបច្ចុប្បន្ន បង្ហាញឲ្យយើងឃើញអំពីចុងបញ្ចប់របស់សក្តានុពល
ប៉ុន្តែក៏មានចុងបញ្ចប់មួយទៀតផងដែរ ដដែលចាំបាច់ត្រូវដាក់បញ្ចូលជាមុន
មុននឹងរៀបរាប់ទីបន្ទាល់របស់ហេតុផលនៃមកពីយូដា ហើយមានស្ថិតិបន្តទៅសម័យបច្ចុប្បន្ន។
ប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងចុងបញ្ចប់នៃសក្តានុពលនេះ គឺជាចុងបញ្ចប់នៃគម្រោងដើម
និងគម្រោងតុល្យរបស់អីស្រាអែល ដូចដែលត្រូវបានគំរោងដោយហេតុផលសេដ្ឋកិច្ច។

គួរមិនត្រូវភ័យច្រងោចថា អ្វីដែលយើងកំពុងបង្ហាញឲ្យឃើញនេះ គឺថា ការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានសម្ភាសន៍ដោយអំពើហិង្សាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងអំឡុងពេល ជំពូក ៨
ដែលគឺជារូបថតមុននៃចក្ខុវិស័យបុរាណ។
នេះពេញលេញនឹងពិភាក្សាអំពីទីបញ្ចប់នៃគម្រោងដើម និងគម្រោងតុល្យ
ដូចដែលត្រូវបានគំរោងដោយអស្ថិរភាព
នោះយើងនឹងមានភស្តុតាងលើសលប់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជាក់ថា ការបោះឆ្នោតឆ្នាំ 1863
ត្រូវបានបង្ហាញដោយការបោះឆ្នោតរបស់អឺរ៉ុប និងយើងបច្ចុប្បន្ន
ហើយថាវាបញ្ជាក់អំពីការចាប់ផ្តើមនៃជំនាន់ទីមួយ ក្នុងចំណោមបួនជំនាន់
នៃអាជ្ញាធរនីមួយៗ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ខ្ញុំម្តងទៀតថា៖ «លើសពីនេះទៅទៀត
ឱក្ខន្ធមនុស្សអើយ ចូរយកឈើមួយដើមមក ហើយសរសេរលើវាថា 'សម្លាប់យូដា'
និងសម្លាប់កូនចៅអីស្រាអែលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់។
បន្ទាប់មកចូរយកឈើមួយដើមទៀត ហើយសរសេរលើវាថា 'សម្លាប់យ៉ូសែប'
គឺឈ្មោះរបស់អប្បេរាអ៊ីម និងសម្លាប់អ្នកអីស្រាអែលទាំងមូលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់។
រួចចូរក្រាបបង្គំទាំងពីរចូលគ្នាឲ្យក្រោយជាឈ្មោះមួយ
ហើយវានឹងក្លាយជាតម្លៃនៃកូនដដែលរបស់អូនក។
ហើយកាលណាកូនចៅនៃប្រជារាស្ត្ររបស់អូនកនិយាយមកអូនកថា
'តើអូនកនឹងមិនបង្ហាញយើងទៀតថា អ្វីជានិយមរបស់ទាំងនេះ?'
នោះចូរនិយាយទៅពួកគេថា 'ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា ម៉ឺល
អញនឹងយកឈ្មោះរបស់យ៉ូសែប ដដែលស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អប្បេរាអ៊ីម
និងក្នុងសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មាននៃអីស្រាអែលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់
ហើយអញនឹងដាក់ពួកវាឲ្យរួមជាមួយនឹងវា គឺជាមួយនឹងឈ្មោះរបស់យូដា
ហើយផ្ទុកឲ្យវាក្លាយជាឈ្មោះមួយ ហើយវានឹងជាតម្លៃនៃកូនដដែលរបស់អញ។
ហើយឈ្មោះទាំងប៉ុន្មាននៃអូនកសរសេរលើវានោះ
ត្រូវនៅក្នុងដៃរបស់អូនកនាច់ព្រោះមុខកូនកែរបស់ពួកគេ។
ហើយចូរនិយាយទៅពួកគេថា 'ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា ម៉ឺល
អញនឹងយកកូនចៅអីស្រាអែលចេញពីកណ្តាលសាសន៍ទាំងឡាយ
ដែលពួកគេបានទៅនៅក្នុងចំណោមនោះ ហើយអញនឹងប្រមូលពួកគេពីគ្រប់ទិសទី
ហើយនាំពួកគេចូលមកក្នុងស្រុករបស់ខ្ញុំឲ្យឃើញ។'

ខ្ញុំនឹងធុរវិធីឲ្យពួកគេជាជាតិកម្ពុជាមួយនឹងរស់នៅក្នុងស្រុក លើកនំនៃអីស្រាអែល;
ហើយសូតចេញមួយនឹងគ្រងរាជ្យលើពួកគេទាំងអស់;
ពួកគេនឹងមិនជាពីរជាតិទៀតឡើយ
ហើយក៏នឹងមិនគួរមានបង្អែកជាពីររាជាណាចក្រទៀតសោះ។
ពួកគេនឹងមិនបំពុលខ្លួនឯងទៀតឡើយ ដោយរូបព្រះក្នុងក្បាលរបស់ពួកគេ
ឬដោយអ្វីៗដែលគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមរបស់ពួកគេ
ឬដោយអំពើល្មើសណាមួយរបស់ពួកគេ;
ប៉ុន្តែយើងនឹងសងគ្រោះពួកគេចេញពីគ្រប់ទីលំនៅរបស់ពួកគេ
ដដែលនោះទើបពួកគេមានបុរាណវិទ្យាហេតុហេតុ ហើយយើងនឹងសម្អាតពួកគេឲ្យបរិសុទ្ធ;
ដូច្នេះពួកគេនឹងជាសត្វរបស់យើង ហើយយើងនឹងជាព្រះរបស់ពួកគេ។ ដាវីឌ
អនុគមន៍របស់យើង នឹងធុរវិធីជាសូតចេញលើពួកគេ;
ហើយពួកគេទាំងអស់នឹងមានអនុគមន៍រាល់កម្ពុជា;
ពួកគេក៏នឹងដើរតាមសច្ចៈក្នុងវិធីនីមួយៗរបស់យើង
ហើយរក្សាទុកកុរិយានីយរបស់យើង និងបុរាណវិទ្យាតាម។
ពួកគេនឹងរស់នៅក្នុងស្រុកដដែលយើងមានបុរាណវិទ្យាដល់យ៉ាងហោច អនុគមន៍របស់យើង
ជាទីដល់បុរាណវិទ្យារបស់អនុគមន៍គ្រប់គ្រាន់រស់នៅ; ហើយពួកគេនឹងរស់នៅទីនោះ
គឺពួកគេ និងកូនចៅរបស់ពួកគេ និងកូនចៅនៃកូនចៅរបស់ពួកគេ ជារៀងរហូត;
ហើយដាវីឌ អនុគមន៍របស់យើង នឹងជាព្រះអង្គគម្ភាសរបស់ពួកគេជារៀងរហូត។
លើសពីនេះទៅទៀត យើងនឹងធុរវិធីចេញពីសញ្ញានៃសន្តិភាពជាមួយពួកគេ;
វានឹងជាសច្ចៈក្នុងសញ្ញាអស់កល្បជានិច្ចជាមួយពួកគេ;
ហើយយើងនឹងតាំងពួកគេឡើង និងបង្កើនពួកគេ
ហើយនឹងដាក់ទីបរិសុទ្ធរបស់យើងនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត។
ព្រះពន្ធុររបស់យើងក៏នឹងនៅជាមួយពួកគេដែរ; មែនហើយ
យើងនឹងជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងជាសត្វរបស់យើង។
ហើយសាសន៍ដទៃនឹងដឹងថា យើងគឺជាព្រះយេស៊ូវ ដដែលធុរវិធីអីស្រាអែលមានវិសុទ្ធ
នៅពេលទីបរិសុទ្ធរបស់យើងស្ថិតនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត។ អសេគោល
37:15-28។